

Lovtidende A

2017

Udgivet den 9. juni 2017

8. juni 2017.

Nr. 688.

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love

(Ny vurderingsankenævnstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Skatteministeriet

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1665 af 20. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 og § 2, stk. 1, ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »lovgivning om vurdering af landets faste ejendomme«.

2. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »disse klager« til: »klager til skatteankeforvaltningen, skatteankenævn, motorankenævn og Landsskatteretten, jf. § 35 b og stk. 2, og alle klager omfattet af § 6, stk. 1, til vurderingsankenævnene, jf. dog stk. 2«.

3. I § 4 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »har kompetencen til at træffe afgørelse«: », og i sager, som et vurderingsankenævn har henvist til afgørelse i skatteankeforvaltningen, jf. § 6 b«.

4. I § 4 a indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Skatteankeforvaltningen træffer afgørelse i klager vedrørende told- og skatteforvaltningens afslag på genoptagelse, jf. § 33, stk. 1, 3 og 4, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Skatteankeforvaltningen henviser klager omfattet af stk. 2 til afgørelse i Landsskatteretten, hvis klagen i overvejende grad angår retlige spørgsmål, og hvis der ikke tidligere hverken i domstolspraksis eller i Landsskatteretspraksis er taget stilling til det pågældende lovfortolkningsspørgsmål eller der er grundlag for at foretage en fornyet prøvelse af det pågældende lovfortolkningsspørgsmål. Skatteankeforvaltningen kan tillige henviser klager, der skal afgøres af skatteankeforvaltningen efter stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, eller ef-

ter stk. 2, til afgørelse i Landsskatteretten, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. I § 6, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Ejendomsvurderingsloven.«

6. § 6, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En klage omfattet af stk. 1 skal dog afgøres af Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen, hvis klagen henvises til afgørelse i Landsskatteretten eller skatteankeforvaltningen, jf. §§ 6 a eller 6 b.«

7. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Vurderingsankenævnet henviser klager omfattet af § 6 til afgørelse i Landsskatteretten, hvis klagen i overvejende grad angår retlige spørgsmål, og hvis der ikke tidligere hverken i domstolspraksis eller i Landsskatteretspraksis er taget stilling til det pågældende lovfortolkningsspørgsmål eller der er grundlag for at foretage en fornyet prøvelse af det pågældende lovfortolkningsspørgsmål. Vurderingsankenævnet kan tillige henviser klager omfattet af § 6 til afgørelse i Landsskatteretten, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Stk. 2. Formanden for vurderingsankenævnet eller en ansat i skatteankeforvaltningen, jf. § 10 a, stk. 2, kan på vegne af vurderingsankenævnet henviser en klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

§ 6 b. Vurderingsankenævnet kan henviser klager omfattet af § 6 til afgørelse i skatteankeforvaltningen, når klagen i overvejende grad angår en tvist om de registrerede oplysninger, der er lagt til grund for den påklagede afgørelse.

Stk. 2. Formanden for vurderingsankenævnet eller en ansat i skatteankeforvaltningen, jf. § 10 a, stk. 2, kan på vegne af vurderingsankenævnet henviser en klage til skatteankeforvaltningen efter stk. 1.«

8. I § 8, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »stk. 3«: »og 4«.

9. § 8, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

10. I § 8, stk. 3, 1. pkt., ændres »skatte- og vurderingsankenævn« til: »skatteankenævn«, og »skatte- eller vurderingsankenævnskredsen« ændres til: »skatteankenævnskredsen«.

11. I § 8 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, udnævner medlemmer af vurderingsankenævn. Den ene halvdel af medlemmerne udnævnes efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Ved kommunalbestyrelsens indstilling anvendes den metode, der er beskrevet i § 25 i lov om kommunernes styrelse. Af den anden halvdel af medlemmerne udnævnes halvdelen på baggrund af vurderingsfaglige kompetencer og lokalkendskab efter indstilling fra Finans Danmark, og halvdelen på baggrund af vurderingsfaglige kompetencer og lokalkendskab efter indstilling fra Dansk Ejendomsrådgiverforening. Kommunalbestyrelsen, Finans Danmark og Dansk Ejendomsrådgiverforening kan kun indstille personer, der er valgbare til en kommunalbestyrelse her i landet. Ministeren kan dog under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode kommunalbestyrelsen, Finans Danmark eller Dansk Ejendomsrådgiverforening om at indstille en anden person.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

12. I § 8, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »efter stk. 3 eller 4« til: »efter stk. 3, 4 eller 5«.

13. I § 9, stk. 3, 3. pkt., ændres »§ 8, stk. 3-5« til: »§ 8, stk. 3, 5 og 6«.

14. I § 9, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ikke for vurderingsankenævn.«

15. I § 9 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Udtræder et medlem af et vurderingsankenævn efter stk. 1 eller 2 af nævnet, eller meddeles et medlem orlov, udnævner skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, et nyt medlem til vurderingsankenævnet for den resterende del af den igangværende funktionsperiode henholdsvis orlovperiode, jf. § 8, stk. 2. Udnævnelsen sker på baggrund af indstilling fra kommunalbestyrelsen, Finans Danmark eller Dansk Ejendomsrådgiverforening, afhængigt af hvem af disse der har indstillet det medlem, der udtræder af nævnet eller meddeles orlov. Ved indstillingen og udnævnelsen finder § 8, stk. 4 og 6, tilsvarende anvendelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

16. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »Et skatte-, vurderings- eller fælles ankenævn« til: »Et skatteankenævn«.

17. Efter § 10 indsættes i kapitel 4:

»§ 10 a. Formandsposten for vurderingsankenævnene varetages af et geografisk ubundet vurderingsankenævnformandskab, der består af en ledende vurderingsankenævnformand og et antal øvrige vurderingsankenævnformænd,

som skatteministeren ansætter efter indstilling fra skatteankenkeforvaltningen. Vurderingsankenævnformændene skal have vurderingsfaglig indsigt.

Stk. 2. Den ledende vurderingsankenævnformand kan efter indstilling fra skatteankenkeforvaltningen bestemme, at ansatte i skatteankenkeforvaltningen skal deltage i afgørelsen af en klage i vurderingsankenævnformandens sted. I sådanne tilfælde har den pågældende samme beføjelser som en ankenævnformand.

Stk. 3. For at et vurderingsankenævn kan træffe en afgørelse, skal formanden eller en ansat i skatteankenkeforvaltningen, jf. stk. 2, og mindst 2 medlemmer deltage i afgørelsen, jf. dog stk. 4 og 5. I tilfælde af stemmelighed er formandens eller den ansattes, jf. stk. 2, stemme afgørende.

Stk. 4. Uanset stk. 3 afgør formanden for vurderingsankenævnet eller en ansat i skatteankenkeforvaltningen, jf. stk. 2, anmodninger om genoptagelse af en påkendt vurderingsankenævns sag, jf. § 35 g.

Stk. 5. Uanset stk. 3 afgør formanden for vurderingsankenævnet eller en ansat i skatteankenkeforvaltningen, jf. stk. 2, klager omfattet af § 6, stk. 1, jf. dog § 6, stk. 2, jf. § 6 a, stk. 1, og § 6 b, stk. 1, når vurderingsankenævnet bemyndiger den pågældende hertil.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter en forretningsorden for vurderingsankenævnene, herunder regler for vederlæggelse af vurderingsankenævnenes medlemmer.«

18. I § 11 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Landsskatteretten afgør sager, som et vurderingsankenævn eller skatteankenkeforvaltningen har henvist til afgørelse i Landsskatteretten, jf. § 6 a, stk. 1, og § 4 a, stk. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

19. I § 19, stk. 5, nr. 4, indsættes efter »§ 35 b, stk. 3,«: »eller efter § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, eller § 4 a, stk. 2,«.

20. I § 19, stk. 5, nr. 5, indsættes efter »eller stk. 5«: »eller efter § 6 a, jf. § 6, stk. 2«.

21. I § 20, stk. 4, 2. pkt., ændres »og andre, der har en væsentlig, direkte retlig interesse i vurderingens resultat« til: »og andre, der over for stat eller kommune hæfter for skatter, der opkræves på grundlag af den pågældende ejendoms-vurdering«.

22. Efter § 20 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 7 a

Frist for afgørelse om vurdering, deklaration og afgørelsesperiode

§ 20 a. Told- og skatteforvaltningen kan ved almindelige vurderinger og omvurderinger efter ejendomsvurderingsloven sikre inddragelsen af ejendommens ejer ved anvendelse af en særlig deklarationsprocedure, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen underretter ved deklarationen ejeren af en ejendom om de faktiske oplysninger om den pågældendes ejendom og andre faste ejendomme, der forventes tillagt væsentlig betydning for vurderingen af

den pågældendes ejendom. Told- og skatteforvaltningen underretter samtidig ejeren af ejendommen om, at told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse på grundlag af de oplysninger, der foreligger, når afgørelsesperioden indtræder, og om tidspunktet for afgørelsesperiodens indtræden, jf. § 20 b.

Stk. 3. Deklarationen skal foretages, senest 4 uger før afgørelsesperioden indtræder, jf. § 20 b.

§ 20 b. Ved vurdering af fast ejendom, der foretages efter forudgående deklaration, jf. § 20 a, indtræder en afgørelsesperiode tidligst 6 uger før den 10. februar i kalenderåret efter vurderingsårets udløb. Afgørelsesperioden udløber den 10. februar i kalenderåret efter vurderingsårets udløb, medmindre skatteministeren fastsætter et senere tidspunkt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan i afgørelsesperioden, jf. stk. 1, træffe afgørelse på grundlag af de oplysninger, der foreligger ved afgørelsesperiodens indtræden. Told- og skatteforvaltningen er dog ikke i afgørelsesperioden afskåret fra at træffe afgørelse på baggrund af oplysninger, der modtages i afgørelsesperioden.

Stk. 3. Oplysninger, der modtages efter afgørelsesperiodens indtræden, jf. stk. 1, 1. pkt., behandles efter reglerne om genoptagelse og revision, jf. §§ 33 og 33 a, hvis told- og skatteforvaltningen i afgørelsesperioden, jf. stk. 1, træffer afgørelse og oplysningerne ikke er indgået i grundlaget for afgørelsen, jf. stk. 2. Når told- og skatteforvaltningen har behandlet oplysningerne efter 1. pkt., meddeler told- og skatteforvaltningen ejendommens ejer, om oplysningerne giver grundlag for at ændre afgørelsen.

§ 20 c. Ved afgørelse om almindelig vurdering og omvurdering, der meddeles efter afgørelsesperiodens udløb, jf. § 20 b, stk. 1, træffer told- og skatteforvaltningen afgørelse på grundlag af de oplysninger, der foreligger på afgørelsestidspunktet.«

23. I overskriften før § 33 ændres »ejendomsvurdering« til: »genoptagelse«.

24. I § 33, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »eller lignende«: »objektivt konstaterbare«.

25. I § 33, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »fejlagtigt grundlag«: »som følge af fejlagtig eller manglende registrering«.

26. § 33, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Told- og skatteforvaltningen kan endvidere inden for fristen i stk. 1, jf. dog stk. 3, foretage en vurdering eller en del af en vurdering, hvis en sådan mangler eller ved en fejl ikke er foretaget.«

27. I § 33, stk. 3, 1. pkt., ændres »hvis vurdering« til: »foretage en vurdering eller en del af en vurdering, hvis denne«.

28. I § 33, stk. 3, 2. pkt., ændres »mindst 15 pct.« til: »mere end 20 pct.«

29. I § 33, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »genoptage en vurdering«: »eller en del af en vurdering eller foretage en vurdering eller en del af en vurdering«.

30. Før § 33 a indsættes som ny overskrift:

»Revision«.

31. I § 33 a, 1. pkt., udgår »foretagelse eller«, og efter »en vurdering« indsættes: »eller en del af en vurdering«.

32. I § 33 a indsættes som stk. 2-7:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører en nedsættelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører en ændring af beskattningen, men ikke samtidig nedsættelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører forhøjelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse ved varsling og gennemførelse af ændring af dele af foretagne vurderinger.

Stk. 6. Vurderinger, der er revideret efter stk. 1 og 2, tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet, hvor den vurdering, der ændres, blev foretaget.

Stk. 7. Ændring af en vurdering efter stk. 3 og 4 tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet, hvor den vurdering, der ændres, blev foretaget, hvis dette accepteres af alle klageberettigede, som ændringen skal vedrøre med skattemæssig virkning fra dette tidspunkt. Ændring af en vurdering efter stk. 3 og 4 tillægges skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor ændringen foretages, hvis ikke alle de klageberettigede, som skal acceptere en skattemæssig virkning som nævnt i 1. pkt., accepterer.«

33. § 34 affattes således:

»§ 34. Har et vurderingsankenævn, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol påkendt en vurdering, kan told- og skatteforvaltningen genoptage nyere vurderinger af den pågældende ejendom, i det omfang vurderingsankenævnets, skatteankeforvaltningens, Landsskatterettens eller domstolens afgørelse giver anledning til ændring heraf, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Ændring af vurderinger, der foretages efter stk. 1, kan gennemføres til og med den 1. maj i det fjerde år efter udløbet af det kalenderår, hvor den genoptagne nyere vurdering er foretaget første gang, dog senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor vurderingsankenævnet, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol traf den afgørelse, der giver anledning til ændringen.

Stk. 3. Nedsættelse af vurderinger, der foretages efter stk. 1, kan efter udløbet af fristen i stk. 2 gennemføres senest 6

måneder efter det tidspunkt, hvor vurderingsankenævnet, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol traf den afgørelse, der giver anledning til ændringen.

Stk. 4. Forhøjelse af vurderinger, der foretages efter stk. 1, kan efter udløbet af fristen i stk. 2 varsles senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor vurderingsankenævnet, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol traf den afgørelse, der giver anledning til ændringen. En varslet forhøjelse, jf. 1. pkt., skal være foretaget senest 3 måneder efter varslingen.

Stk. 5. Ændring af en vurdering efter stk. 1-3 tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet, hvor den vurdering, der ændres, blev foretaget. Ændring af en vurdering efter stk. 4 tillægges skattemæssig virkning fra tidspunktet, hvor den vurdering, der ændres, blev foretaget, hvis dette accepteres af alle klageberettigede, som ændringen skal vedrøre med skattemæssig virkning fra dette tidspunkt. Ændring af en vurdering efter stk. 4 tillægges skattemæssig virkning fra det tidspunkt, hvor ændringen foretages, hvis ikke alle de klageberettigede, som skal acceptere en skattemæssig virkning som nævnt i 2. pkt., accepterer.«

34. I § 34 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »jf. § 33« til: »jf. §§ 33, 33 a og 34«.

35. I § 34 a, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende gælder krav afledt af ændringer af ejendomsvurderinger, der foretages efter §§ 33 a og 34.«

36. I § 35 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »og af andre, der har en væsentlig, direkte, retlig interesse i vurderingens resultat« til: »og af andre, der over for stat eller kommune hæfter for skatter, der opkræves på grundlag af den pågældende ejendomsvurdering«.

37. § 35 a, stk. 3, 5. pkt., ophæves.

38. I § 35 a, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »i klagesagen efter«: »§ 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, § 4 a, stk. 2, § 11, stk. 2, jf. § 6 a, stk. 1, og § 4 a, stk. 3, eller«.

39. I § 35 a, stk. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Genoptages sagen efter 1. pkt., tillægges genoptagelsen skattemæssig virkning fra tidspunktet, hvor den afgørelse, som genoptagelsen vedrører, blev foretaget. Ved genoptagelse efter 1. pkt. anses klagen for tilbagekaldt.«

40. I § 35 a, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »fristen i stk. 3«: », eller hvis klagen ikke er indgivet som anvist i regler, der er fastsat af skatteministeren efter § 35«.

41. I § 35 a, stk. 6, 2. pkt., indsættes efter »en fristoverskridelse,«: »eller at klagen ikke er indgivet som anvist i regler, der er fastsat af skatteministeren efter § 35,«.

42. I § 35 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 6, stk. 1,« og », et vurderingsankenævn«.

43. I § 35 b, stk. 5, 1. og 2. pkt., udgår »eller et vurderingsankenævn«.

44. I § 35 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »(2010-niveau)«: », jf. dog stk. 2«.

45. I § 35 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved klage omfattet af § 6, stk. 1, nr. 3, betales et gebyr på 900 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

46. I § 35 c, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder også i situationer, hvor klagegebyret efter regler fastsat i medfør af stk. 7 skal betales i forbindelse med indgivelsen af klagen.«

47. I § 35 c, stk. 4, der bliver stk. 5, udgår »til klageren«.

48. I § 35 c, stk. 6, der bliver stk. 7, indsættes efter »regler om betalingen«: »og tilbagebetalingen«.

49. I § 35 d, stk. 1, indsættes efter »§ 35 b, stk. 3«: », og sager, der behandles af et vurderingsankenævn, jf. § 6, eller af skatteankeforvaltningen, jf. § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, eller § 4 a, stk. 2«.

50. I § 35 d, stk. 3, udgår », vurderingsankenævnet«.

51. I § 35 d, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Skatteankeforvaltningen kan tilsvarende udarbejde en sagsfremstilling i sager, der efter § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, § 4 a, stk. 2, eller § 6 skal behandles af skatteankeforvaltningen eller et vurderingsankenævn.«

52. I § 35 e, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Dette gælder dog ikke i sager, der skal behandles af skatteankeforvaltningen eller et vurderingsankenævn i medfør af § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, § 4 a, stk. 2, eller § 6.«

53. I § 35 h, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»I sager om vurdering af fast ejendom kan skatteankeforvaltningen uanset klagens formulering tillige foretage ændringer i andre ansættelser og dele af ejendomsvurderingen, hvis ændringerne er en følge af faktiske eller retlige forhold, der indgår i prøvelsen af det påklagede.«

54. I § 35 h indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Skatteankeforvaltningen kan ved klage over en afgørelse efter ejendomsvurderingsloven kun ændre ejendomsværdien eller grundværdien, hvis det resulterer i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien, der er større end 20 pct.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

55. I § 38, stk. 1, ændres »§ 6, stk. 1, nr. 1,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 1 eller 3,«, og efter »lov om vurdering af landets faste ejendomme« indsættes: »eller ejendomsvurderingsloven«.

56. I § 38, stk. 2, ændres »genoptage den påklagede vurdering i sin helhed« til: »foretage ændringer i andre ansættelser og dele af ejendomsvurderingen, hvis ændringerne er en

følge af faktiske eller retlige forhold, der indgår i prøvelsen af det påklagede».

57. § 38, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Vurderingsankenævnet kan ved klage over en afgørelse efter ejendomsvurderingsloven kun ændre ejendomsværdien eller grundværdien, hvis det resulterer i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien, der er større end 20 pct.«

58. I § 38 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Klageren kan anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for vurderingsankenævnet ved et vurderingsankenævnsmøde. Klageren kan på et hvilket som helst tidspunkt frafalde en anmodning om et vurderingsankenævnsmøde.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan i den enkelte sag anmode om at få lejlighed til at udtale sig mundtligt for vurderingsankenævnet under et vurderingsankenævnsmøde. Klageren tilsiges til dette vurderingsankenævnsmøde.

Stk. 6. Vurderingsankenævnet kan undlade at imødekomme en anmodning om afholdelse af et vurderingsankenævnsmøde, jf. stk. 4 og 5, hvor denne fremgangsmåde efter forholdene må anses for overflødig.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 7 og 8.

59. § 38, stk. 5, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Det skal fremgå af vurderingsankenævnets afgørelse, hvorvidt afgørelsen er truffet med deltagelse af vurderingsankenævnetsmedlemmer, jf. § 8, stk. 4. Har vurderingsankenævnetsmedlemmer deltaget, skal afgørelsen indeholde oplysninger om forskellige meninger under afstemningen, både vedrørende resultatet og begrundelsen. Afgørelsen skal angive stemmetallet for hver opfattelse, og det skal fremgå, om formanden eller en ansat, der har deltaget i afgørelsen i formandens sted, jf. § 10 a, stk. 2, har afgivet dissens. Afgørelsen skal angive navn på den eller de personer, der har truffet afgørelsen.«

60. I § 40, stk. 2, ændres »§ 6, stk. 1, nr. 1,« til: »§ 6, stk. 1, nr. 1 eller 3,«, efter »eller stk. 5,« indsættes: »eller efter § 4 a, stk. 3, eller § 6 a, stk. 1, jf. § 11, stk. 2,«, og efter »lov om vurdering af landets faste ejendomme« indsættes: »eller ejendomsvurderingsloven«.

61. I § 45, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»I sager om vurdering af fast ejendom kan Landsskatteretten uanset klagens formulering tillige foretage ændringer i andre ansættelser og dele af ejendomsvurderingen, hvis ændringerne er en følge af faktiske eller retlige forhold, der indgår i prøvelsen af det påklagede.«

62. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Landsskatteretten kan ved klage over en afgørelse efter ejendomsvurderingsloven kun ændre ejendomsværdien eller grundværdien, hvis det resulterer i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien, der er større end 20 pct.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

63. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, gælder dog ikke ved anmodning om genoptagelse af en afgørelse, hvor skatteankeforvaltningen har truffet afgørelse efter § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, eller efter § 4 a, stk. 2.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

64. I § 55, stk. 3, 2. pkt., der bliver stk. 4, 2. pkt., indsættes efter »lov om vurdering af landets faste ejendomme«: »eller ejendomsvurderingsloven«.

65. I § 55, stk. 3, nr. 1, der bliver stk. 4, nr. 1, indsættes efter »et vurderingsankenævn«: », skatteankeforvaltningen, jf. § 4 a, stk. 1, jf. §§ 6 og 6 b, eller § 4 a, stk. 2,«.

66. § 55, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, indsættes efter »stk. 2«: »og 3«.

§ 2

I lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1104 af 22. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1887 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 179 af 1. marts 2016, § 2 i lov nr. 61 af 16. januar 2017, § 3 i lov nr. 114 af 31. januar 2017 og § 1 i lov nr. 227 af 7. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

2. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »ved de i afsnit C og D i lov om vurdering af landets faste ejendomme omhandlede ansættelser« til: »efter ejendomsvurderingsloven«.

3. I § 1, stk. 3, 4. pkt., ændres »jf. vurderingslovens § 1« til: »jf. ejendomsvurderingslovens § 4«.

4. I § 1, stk. 3, 5. pkt., udgår », jf. vurderingslovens § 1,«.

5. I § 1, stk. 4, 1. pkt., udgår », grunde som nævnt i stk. 2«, og »vurderingslovens § 33, stk. 16, 17 eller 18« ændres til: »ejendomsvurderingslovens § 40, stk. 1, nr. 1, 2 eller 5«.

6. I § 1, stk. 4, 3. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 16, 17 eller 18« til: »ejendomsvurderingslovens § 40, stk. 1, nr. 1, 2 eller 5«.

7. I § 1 indsættes som stk. 7-9:

»Stk. 7. Foretages der skovrejsning på produktionsjord, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2 og 3, som tilhører skovejendomme, og som ikke hidtil har været undergivet fredskovspligt, indgår grundværdien af sådanne arealer ved beregningen af grundskyld som følger, hvis arealerne undergives fredskovspligt:

- 1) 20 pct. af grundværdien af de pågældende arealer ved den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingsloven.
- 2) 40 pct. af grundværdien af de pågældende arealer ved den almindelige vurdering, der følger efter vurderingen i nr. 1.

- 3) 60 pct. af grundværdien af de pågældende arealer ved den almindelige vurdering, der følger efter vurderingen i nr. 2.
- 4) 80 pct. af grundværdien af de pågældende arealer ved den almindelige vurdering, der følger efter vurderingen i nr. 3.
- 5) 100 pct. af grundværdien af de pågældende arealer ved de almindelige vurderinger, der følger efter vurderingen i nr. 4.

Stk. 8. Skovrejsning som nævnt i stk. 7 anses for at have fundet sted på det tidspunkt, hvorfra fredskovspligt for det pågældende areal registreres som gældende i matriklen. Told- og skatteforvaltningen foretager en fordeling af skovejendommens grundværdi på den del, der er omfattet af stk. 7, og den resterende del.

Stk. 9. Overdrages en del af et areal som nævnt i stk. 7 til en anden skovejendom, anvendes reglerne på hver del af arealet. Reglerne i stk. 7 gælder ikke for arealer, som overdrages til ejendomme, som ikke er skovejendomme efter ejendomsvurderingsloven.

8. I § 2, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. § 33, stk. 1, i vurderingsloven« til: »anses for landbrugs- eller skovejendomme efter ejendomsvurderingsloven«.

9. I § 2, stk. 2, 2. pkt., ændres »ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage,« til: »landbrugsejendomme«.

10. I § 6 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »benyttedes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage« til: »ansås for landbrugsejendomme«.

11. I § 7, stk. 1, litra b, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt til landbrug, havebrug, skovdrift eller udleje« til: »til landbrug, havebrug eller skovdrift eller erhvervsmæssigt til udleje«.

12. § 8, stk. 3, ophæves.

13. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 A. Kommunalbestyrelsen kan meddele hel eller delvis fritagelse for stigning i grundskylden til ejere af ejendomme, hvor grundværdien er steget med mere end 20 pct. som følge af en ændret lokalplan. Det er en betingelse, at ejendommen ikke anvendes eller udnyttes i videre omfang, end det var tilladt forud for den ændrede lokalplan. Det er desuden en betingelse, at der er foretaget tilbageregning af grundværdien til basisåret efter ejendomsvurderingslovens § 40, stk. 1, nr. 5.

Stk. 2. Fritagelse for stigningen i grundskylden, jf. stk. 1, bortfalder senest 10 år efter det tidspunkt, hvor grundværdien er ændret. Desuden bortfalder fritagelsen, hvis betingelsen i stk. 1, 2. pkt., ikke længere er opfyldt, eller hvis ejeren afstår ejendommen.

14. Overskriften til *kapitel II* ophæves.

15. *Kapitel III* ophæves.

16. I § 23, stk. 1, 1. pkt., ændres »af ejendomme, der« til: »af ejendomme, for hvilke der i medfør af ejendomsvurderingsloven skal foretages ansættelse af ejendomsværdien og grundværdien, og som«.

17. § 23 A, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Overgår en ejendom som følge af ændringer i anvendelsen til at skulle svare dækningsafgift efter denne paragraf, sker dette med virkning fra og med det skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det, i hvilket vurderingen er foretaget, jf. ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1. Skal der efter denne paragraf eller § 23 svares dækningsafgift af en ejendom, for hvilken der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 14, indtræder dækningsafgiftspligten dog fra udgangen af det kvartal, hvor betingelserne for hel eller delvis undtagelse fra vurdering ikke længere er opfyldt. Ophør af pligt til at svare dækningsafgift sker med virkning fra udgangen af det kvartal, hvori den ændring, der begrunder ophøret af afgiftspligt, har fundet sted.«

18. I § 23 A indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Forfalder en rate til betaling af dækningsafgift, jf. stk. 4, 1. pkt., på et tidspunkt, hvor vurderingen foretaget det forudgående år endnu ikke er offentliggjort, opkræves dækningsafgiften sammen med den følgende rate.«

19. § 23 B, stk. 1, affattes således:

»Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til §§ 23 eller 23 A, der er truffet af kommunalbestyrelsen inden den almindelige vurdering pr. 1. september, jf. ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, har virkning fra og med det kommende skatteår, jf. dog stk. 2 og 3. § 23 A, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse. Beslutning om ændring af promillernes størrelse, der er truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år, har virkning fra og med det kommende skatteår.«

20. § 23 C ophæves.

21. I § 26, stk. 2, ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme foretagne almindelige vurderinger og omvurderinger, jf. lovens § 3« til: »ejendomsvurderingsloven foretagne almindelige vurderinger, jf. lovens § 5, og omvurderinger, jf. lovens § 6«.

§ 3

I ejendomsværdiskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 486 af 14. maj 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 1347 af 3. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »1. oktober« til: »1. september«.

2. I § 4, nr. 2, ændres »vurderingslovens § 33, stk. 6, 1. og 2. pkt.« til: »ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 2«.

3. § 4, nr. 3, affattes således:

»3) Boliger tilhørende landbrugsejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.«

4. § 4, nr. 4, affattes således:

»4) Boliger tilhørende skovejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.«

5. § 4, nr. 5, affattes således:

»5) Ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige lejligheder, og hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, foretages en fordeling af ejendomsværdien på boligdelen og den del, der anvendes erhvervsmæssigt.«

6. I § 4, nr. 6, 2. pkt., nr. 7, 2. pkt., og nr. 8, 2. pkt., ændres »vurderingslovens § 33 A« til: »ejendomsvurderingslovens § 27«.

7. I § 4, nr. 9, ændres »vurderingslovens § 33, stk. 8,« til: »ejendomsvurderingslovens § 36,«.

8. I § 4, nr. 10, ændres »vurderingslovens § 33, stk. 9« til: »ejendomsvurderingslovens § 37, stk. 1«.

9. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., og § 4 b, stk. 6, 1. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 1« til: »ejendomsvurderingslovens § 52«.

10. I § 4 a, stk. 3, ændres »vurderingslovens § 33, stk. 12-15« til: »ejendomsvurderingslovens § 38«.

11. I § 4 a indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. For boliger, som den 1. januar 2019 er beboet af ejere på landbrugs- og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og hvor ejendomsværdien ansættes efter ejendomsvurderingslovens § 30, anvendes beregningsgrundlaget, der er anvendt i det forudgående skatteår efter stk. 1, frem til ejerskifte, medmindre den seneste aktuelle vurdering er lavere end beregningsgrundlaget efter 1. pkt. Det er endvidere en betingelse, at boligen ikke ændres på en sådan måde, at betingelserne for omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6 er opfyldt. Beregningsgrundlaget efter 1. pkt. videreføres, hvis ejendommen overdrages mellem ægtefæller.«

12. I § 9, stk. 6, 1. pkt., ændres »vurderingslovens § 5, stk. 3,« til: »ejendomsvurderingslovens § 15, stk. 2,«.

13. I § 11, stk. 2, 1. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 5« til: »ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1«.

§ 4

I tinglysningssafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 295 af 11. april 2011, § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, § 2 i lov nr. 1635 af 26. december 2013 og § 3 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og senest ved § 13 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, ændres »fast ejendom« til: »de i § 4, stk. 2, nævnte ejendomme«.

2. § 4 affattes således:

»§ 4. For tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller andele heraf udgør afgiften 1.660 kr. og 0,6 pct. af ejerskiftesummen. Dette gælder også, hvis ejerskiftet er betinget. Ved anmeldelse til tinglysning af ejerskiftet skal ejerskiftesummen være oplyst.

Stk. 2. Ved anmeldelse til tinglysning af ejerskifte af ejerboliger, jf. ejendomsvurderingslovens § 4, skal den senest offentliggjorte eller meddelte ejendomsværdi endvidere være oplyst eller ved ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom den forholdsmæssige andel heraf. Er ejendommen ikke selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, eller er der i tiden mellem den senest offentliggjorte vurdering og anmeldelsen sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn.

Stk. 3. Angives værdien efter stk. 2, 2. pkt., ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af værdien, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om ejendommens værdi til told- og skatteforvaltningen til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen foranlediger om fornødent ejendommen vurderet efter ejendomsvurderingsloven. Ved denne vurdering finder § 3, stk. 3, 5.-7. pkt., om, hvem der hæfter for omkostningerne ved vurderingen, tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen beregner herefter afgiften.

Stk. 4. Foreligger der ved ejerskifte af en ejendom som nævnt i stk. 2 ikke en ejerskiftesum, hvoraf afgiften kan beregnes, beregnes afgiften af den senest offentliggjorte eller meddelte ejendomsværdi på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning eller ved ejerskifte af en ideel andel af en ejendom af den forholdsmæssige andel heraf. Foreligger der ikke en ejendomsværdi, eller er der i tiden mellem den senest offentliggjorte vurdering og anmeldelsen sket væsentlige forandringer med hensyn til boligen, beregnes afgiften af værdien efter stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3.

Stk. 5. Er ejerskifte af en af ejendommene i stk. 2 ikke sket som almindelig fri handel, og udgør ejerskiftesummen et beløb, der er mindre end 80 pct. af den senest offentliggjorte eller meddelte ejendomsværdi på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning eller den skønnede eller fastsatte værdi efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, beregnes afgiften af 80 pct. af denne værdi. Ved ejerskifte af en ideel andel af en ejendom efter stk. 4 gælder procentandelen i 1. pkt. den forholdsmæssige andel af ejendomsværdien.

Stk. 6. Foreligger der ved ejerskifte af fast ejendom bortset fra ejendommene nævnt i stk. 2 ikke en ejerskiftesum, hvoraf afgiften kan beregnes, skal den afgiftspligtige ved anmeldelsen vedlægge en begrundet angivelse af værdien af ejendommen efter bedste skøn. Vedlægges denne angivelse ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om opgørelse af værdien til told- og skat-

teforvaltningen til afgørelse, når registreringsekspektionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen foranlediger om fornødent ejendommen vurderet efter ejendomsvurderingsloven. Ved denne vurdering finder § 3, stk. 3, 5.-7. pkt., om, hvem der hæfter for omkostningerne ved vurderingen, tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Er ejerskifte af fast ejendom bortset fra ejendommene nævnt i stk. 2 ikke sket som almindelig fri handel mellem uafhængige parter, skal der ved anmeldelsen til tinglysning afgives en erklæring om, at ejerskiftet ikke er sket som almindelig fri handel. Afgiften skal i disse tilfælde beregnes af en ejerskiftesum, der skal svare til det, som ville være opnået, hvis ejerskiftet var sket på almindelige markedsvilkår. Der skal ved anmeldelsen til tinglysning endvidere angives en ejerskiftesum opgjort efter 2. pkt. Afgives der ikke erklæring om ejerskiftesummen efter 1. og 2. pkt., eller er registreringsmyndigheden eller told- og skatteforvaltningen i tvivl om den angivne værdis rigtighed, finder stk. 6, 2.-4. pkt., tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt til at afgive erklæringer, dokumentation eller oplysninger til brug for beregningen af og kontrollen med afgift efter stk. 2.-7.«

3. I § 6 b, stk. 2, 2. pkt., ændres »Afgiften beregnes« til: »For ejendomme omfattet af § 4, stk. 2, beregnes afgiften«.

4. I § 6 b, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»For andre ejendomme beregnes afgiften af ejendommens værdi efter § 4, stk. 6.«

5. I § 23, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 3 og 4«.

§ 5

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1147 af 29. august 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres »vurderingslovens § 33« til: »ejendomsvurderingslovens § 35«.

2. I § 40 C, stk. 8, 1. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, eller ved afståelse af en skovbrugsejendom, jf. vurderingslovens § 33, stk. 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

3. I § 58 A, stk. 2, 3. og 4. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

§ 6

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 29. august 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurde-

ringslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 7

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 12. januar 2015, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 29, stk. 2, 5. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 8

I dødsboskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 2. april 2012, som ændret senest ved § 15 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 2, 2. og 3. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 1, 5 eller 7, 1. pkt.« til: »ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1«.

2. I § 29, stk. 2, 5. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 4 og 7« til: »ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3«.

3. I § 29, stk. 3, 3. pkt., ændres »som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 1 og 7« til: », som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 9

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1200 af 30. september 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 202 af 27. februar 2015 og § 4 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, 1. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugsejendom«.

2. I § 5 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

3. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, eller blandet benyttede ejendomme, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 5 eller stk. 7, 1. og 2. pkt.« til: »landbrug, skovbrug eller blandet benyttede ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 35, stk. 1«, og i 3. pkt. ændres »vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 5 eller stk. 7, 1. og 2. pkt.« til: »ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1«.

4. § 9, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet anses for landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, skal den del af fortjenesten, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have, ikke medregnes. Tilsvarende gælder for den del af fortjenesten, som vedrører ejerboligen, ved afståelse af en ejendom, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, hvor ejendommen både tjener eller har tjent til bolig for ejeren og i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, jf. ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1.«

5. I § 9, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 1, 5 eller 7, 1. og 2. pkt., § 8, stk. 1, 2. pkt.« til: »ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 2, § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1.«

§ 10

I lov om lån til betaling af ejendomsskatter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1112 af 30. august 2013, som ændret ved lov nr. 1555 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, nr. 2, 2. pkt., udgår », herunder landbrugsejendomme«.

2. I § 4, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »ejendomsværdi«: », jf. dog stk. 7«.

3. I § 4, stk. 3, 3. pkt., indsættes efter »stk. 2«: », jf. dog stk. 7«.

4. I § 4 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Stk. 2 og stk. 3, 3. pkt., gælder ikke for kolonihavehuse på fremmed grund, der efter ejendomsvurderingslovens § 9, stk. 1, nr. 6, er undtaget fra vurdering.«

5. I § 8 ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

§ 11

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 47 i lov nr. 384 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 33 C, stk. 1, 6. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 12

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1553 af 13. december 2016 og § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016 og senest ved lov nr. 475 af 17. maj 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 A, stk. 3, 3. pkt., § 12, stk. 4, 3. pkt., § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

2. I § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for en landbrugsejendom«.

3. I § 15 K, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 5,«: »som i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt,«.

4. I § 16, stk. 9, 7. pkt., ændres »vurderingslovens § 33, stk. 5, 2. pkt., § 33, stk. 6, 2. pkt., eller § 33, stk. 7, 2. pkt.« til: »ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, eller § 35, stk. 3«.

§ 13

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 1175 af 30. oktober 2014, som ændret ved § 6 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., ændres »§ 33, stk. 1 og 7, i lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3,«.

§ 14

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 16 i lov nr. 550 af 30. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 15 A, stk. 3, 5. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 15

I virksomhedsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 18. september 2013, som ændret ved § 9 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, § 1 i lov nr. 992 af 16. september 2014, § 4 i lov nr. 202 af 27. februar 2015 og § 13 i lov nr. 652 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Dog indgår i virksomheden den erhvervsmæssige del af en ejendom, der både tjener til bolig for ejeren og anvendes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang.«

2. I § 3, stk. 4, 1. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

3. I § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ændres »benyttes til landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1 eller 7« til: »efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom«.

§ 16

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 5 D, stk. 3, 4 og 9, og to steder i § 14, stk. 5, ændres »1. oktober« til: »1. september«.

Erhvervsministeriet

§ 17

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 31. januar 2017, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1549 af 13. december 2016 og senest ved § 45 i lov nr. 426 af 3. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. § 354, stk. 6, nr. 17, affattes således:

»17) Skatteministeriet og Danmarks Statistik, når oplysningerne hidrører fra realkreditinstitutter og skal anvendes til kvalitetssikring, udvikling eller forbedring af metoder og modeller til vurdering af ejendomme. Skatteministeriet og Danmarks Statistik forpligter sig ved modtagelsen til ikke at sammenstille eller samkøre oplysningerne med øvrige tilgængelige oplysninger, hvorved fortrolige oplysninger kan udledes.«

§ 18

I lov om ejerlejligheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1713 af 16. december 2010, som ændret ved § 6 i lov nr. 80 af 24. januar 2017 og § 5 i lov nr. 389 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 16 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

§ 19

I lov om et testcenter for store vindmøller ved Østerild, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 8. december 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 6, ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet

§ 20

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 15. august 2016, som ændret ved § 45 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, § 1 i lov nr. 1559 af 13. december 2016 og § 1 i lov nr. 389 af 26. april 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 24, 2. pkt., og § 27, stk. 3, 2. pkt., ændres »lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »ejendomsvurderingsloven«.

2. I § 27, stk. 5, 4. pkt., ændres », omvurdering efter § 3 eller § 4-vurdering efter lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6«.

§ 21

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 1. juli 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 1879 af 29. december 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 18 b, stk. 6, ændres »landbrug, skov, plantage, frugtplantage, gartneri eller planteskole, jf. § 33 i lov om vurdering af landets faste ejendomme« til: »landbrugs- eller skov-ejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3«.

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 17, nr. 1, træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 3. § 1, nr. 21 og 22, finder ikke anvendelse for vurderinger, der foretages efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 eller 88. For sådanne vurderinger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 2-20 og 36-66, finder ikke anvendelse for klager og anmodninger om genoptagelse, der afgøres før den 1. januar 2019, jf. dog stk. 5. For sådanne klager og anmodninger om genoptagelse finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Landsskatteretten færdigbehandler klager over afgørelser, der den 1. januar 2019 er visiteret til Landsskatteretten.

Stk. 6. § 1, nr. 24-29, finder ikke anvendelse for anmodninger om genoptagelse, som er indgivet før den 1. januar 2018. For sådanne anmodninger om genoptagelse finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. § 1, nr. 36, 54, 57 og 62, finder ikke anvendelse for klager over vurderinger, der er foretaget inden denne lovs ikrafttræden eller efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 eller 88. For klager over sådanne vurderinger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8. Den ordinære funktionsperiode for medlemmer og suppleanter i vurderingsankenævn, skatteankenævn og skatte- og vurderingsankenævn, jf. skatteforvaltningslovens § 8, stk. 2, der udløber den 30. juni 2018, forlænges til og med den 31. december 2018. Den umiddelbart efterfølgende ordinære funktionsperiode begynder den 1. januar 2019 og udløber den 30. juni 2022.

Stk. 9. Ved klage over vurderinger, som er omfattet af ejendomsvurderingslovens §§ 87-89, skal der betales et klagegebyr på 400 kr. (2010-niveau) for hver vurdering, der klages over. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Reglerne i skatteforvaltningslovens § 35 c, stk. 3-6, der bliver stk. 4-7, om betaling og tilbagebetaling finder tilsvarende anvendelse. Klagegebyret efter 1. pkt. vil ikke

være at anse for en godtgørelsesberettiget udgift efter skatteforvaltningslovens § 54, stk. 1, nr. 2.

Stk. 10. § 2, nr. 1-10 og 12-21, og § 3 har virkning fra og med det skatteår henholdsvis indkomstår, hvor beskatningen sker på grundlag af ejendomsvurderinger foretaget efter ejendomsvurderingsloven. § 2, nr. 11, har virkning for opkrævning af grundskyld og dækningsafgift fra og med skatteåret 2018.

Stk. 11. § 4 har virkning for ejerskifte, der er anmeldt til tinglysning fra og med den 1. januar 2020.

Stk. 12. § 10, nr. 4, har virkning for lån, der optages i skatteåret 2019 og følgende skatteår.

§ 23

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 8. juni 2017

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karsten Lauritzen